

PROP DE VOSALTRES

El temps d'Advent

Estimats diocesans:

Els éssers humans solem recolzar la nostra existència en unes veritats permanents que no estan subjectes als canvis d'època o a les diferents sensibilitats de les generacions. Veritats que, a més, ens donen seguretat i enforteixen la nostra actitud davant dels esdeveniments, tant si són negatius, com la pandèmia soferta, com si són positius, com la felicitat familiar o les festes populars. La fe en Jesucrist és un dels fonaments vitals en què milions de cristians desenvolupen el seu ser i el seu quefer. Aquesta és una veritat permanent, immutable, que s'encarna en una persona el naixement de la qual celebrem en la festa de Nadal. El temps d'Advent ens ajuda a preparar aquest esdeveniment que, malgrat tot, l'Església el viurà amb molta alegria i amb l'esperança posada en la salvació anunciada.

És clar que també és cert que les circumstàncies externes condicionen d'alguna manera les nostres reaccions i les nostres pròpies responsabilitats. L'ésser humà, fràgil i poderós alhora, intenta no rendir-se davant les tempestes i inclemències naturals i procura aprofitar com a oportunitats benèfiques tot allò que la història li ofereix. Els cristians, més que no pas optimistes, estem plens d'esperança, i confiem en les potencialitats de la persona per sobreposar-se i ajudar els altres.

Aquesta breu introducció ve a tomb perquè m'agradaria unir la preparació del naixement de Jesús amb la participació responsable de tothom en el Sínode convocat pel Papa; unir una veritat permanent que celebrem cada any amb una circumstància que, per la seva pròpia naturalesa, resultarà propícia i, al mateix temps, efímera.

La meua primera invitació és esperar a viure Nadal i la seva preparació amb renovada intensitat i autèntica alegria perquè la presència de Déu en la història humana possibiliti a l'Església i a cadascun dels catòlics una millor dedicació i servei a la societat en què estem immersos. La segona invitació se centra en la petició de participar en la consulta eclesial que s'està fent en aquests moments a les nostres comunitats. El Sínode de Bisbes, convocat per a l'any 2023, ha generat una dinàmica nova per

parlar i per escoltar. A la nostra Església és important la veu de tothom; ens interessa, fins i tot, conèixer la d'aquells que no senten cap vinculació eclesial o que, molt de tard en tard, hi venen per rebre algun sagrament o assisteixen a algun funeral. L'opinió de tots farà millorar el nostre comportament, la transparència de les nostres relacions eclesials i la llibertat de les nostres conviccions.

I tot això és possible gràcies a l'assistència de l'Esperit Sant, que condueix l'Església al llarg dels segles i que va poder preparar un poble, una part d'aquest mateix poble, una dona que es va posar incondicionalment al

seu servei perquè naixés el Redemptor. En una de les seves reflexions el papa Francesc comentava que aquest procés sinodal no pot convertir-se en una lluita de majories i minories, fent servir les estratègies i maniobres de la societat civil per aconseguir el poder en un determinat moment. A vegades hem caigut en un procediment semblant que cal purificar. Nosaltres parlarem i escoltarem, i en aquesta dinàmica ens sentirem acompanyats per l'acció de l'Esperit; intentarem evitar falses expectatives que es deriven d'aplicar solucions fàcils a problemàtiques complexes. Nosaltres també ens prepararem en aquest temps d'Advent per viure amb immensa alegria la festa de Nadal.

Amb la meua benedicció i afecte,

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Missa en record de Mons. Francesc Xavier Ciuraneta en el primer aniversari del seu traspàs

La Catedral de Lleida va acollir, el dijous 11 de novembre, la cerimònia en sufragi de Mons. Francesc Xavier Ciuraneta amb motiu del primer aniversari del seu traspàs.

El Bisbe de Lleida va destacar que Mons. Ciuraneta va ser «un gran bisbe». «La primera lectura ens parla de la saviesa, la llum que té Jesús, una llum que és la que va aga-

far el nostre germà Xavier», va dir. El bisbe Salvador va resumir en tres paraules la figura del Bisbe Ciuraneta: «estimació, record i pregària».

Després de la cerimònia el bisbe Salvador va dipositar un ram de flors a la tomba del bisbe Ciuraneta que es troba a l'altar de la Mare de Déu de Montserrat de la Catedral de Lleida.

CERCA DE VOSOTROS

El tiempo de Adviento

Queridos diocesanos:

Los seres humanos solemos fundar nuestra existencia en unas verdades permanentes que no están sujetas a los cambios de época o a las distintas sensibilidades de generaciones. Además, nos dan seguridad y fortalecen nuestra actitud ante los acontecimientos, ya sean negativos como la pandemia sufrida o, por el contrario, positivos como la felicidad familiar o las fiestas populares.

La fe en Jesucristo es uno de los fundamentos vitales en los que desarrollan su ser y su quehacer millones de cristianos. Esta es una verdad permanente, inmutable, que se encarna en una persona cuyo nacimiento celebramos en la fiesta de la Navidad. El tiempo del Adviento nos ayuda a preparar este acontecimiento que, a pesar de todo, la Iglesia lo vivirá con mucha alegría y con la esperanza puesta en la salvación anunciada.

También es cierto que las circunstancias externas condicionan de algún modo nuestras reacciones y nuestras propias responsabilidades. El ser humano, frágil y poderoso al mismo tiempo, procura no sucumbir ante las tempestades e inclemencias naturales y aprovechar como oportunidades beneficiosas todo aquello que la historia nos depara. Más que optimistas, los cristianos somos personas llenas de esperanza que confían en las potencialidades de la persona para sobreponerse y ayudar a los demás.

Esta breve introducción viene al caso porque me gustaría unir la preparación ante el nacimiento de Jesús con la participación responsable de todos en el Sínodo convocado por el Papa. Una verdad permanente que celebramos cada año con una circunstancia que, por su propia naturaleza, resultará propicia y, al mismo tiempo, efímera.

Mi invitación primera es a vivir con renovada intensidad y auténtica alegría la Navidad y su preparación para que la presencia de Dios en la historia humana posibilite a la Iglesia, y a cada uno de los católicos, una mejor dedicación y servicio a la sociedad en la que está inmersa.

Mi segunda invitación se centra en la petición de participar en la consulta eclesial que se está produciendo en estos momentos en nuestras comunidades. El Sínodo de Obispos, convocado para el año 2023, ha generado una dinámica novedosa para hablar y para escuchar. La voz de todos es importante en nuestra Iglesia, incluso nos interesa conocer la de aquellos que no sienten ninguna vinculación eclesial o que, muy de tarde en tarde, acuden a recibir algún sacramento o asisten a algún funeral. La opinión de todos hará mejorar el comportamiento de los vinculados, a la transparencia de nuestras relaciones eclesiales y a la libertad de nuestras convicciones.

Y todo ello es posible gracias a la asistencia del Espíritu Santo que conduce la Iglesia a lo largo de los siglos y que pudo preparar a un pueblo, a un pequeño resto de ese mismo pueblo, a una mujer que se puso incondicionalmente a su servicio para que naciera el Redentor. El papa Francisco comentaba en una de sus reflexiones que este proceso sinodal no puede convertirse en una lucha de mayorías y minorías utilizando las estrategias y maniobras de la sociedad civil para conseguir el poder en un determinado momento. En ocasiones hemos participado de un similar proceder que tenemos que purificar. Nosotros hablaremos y escucharemos y en esa dinámica nos sentiremos acompañados por la acción del Espíritu evitando falsas expectativas que se derivan de aplicar fáciles soluciones a problemáticas complejas. Nosotros también nos prepararemos en este tiempo de Adviento para vivir con inmensa alegría la fiesta de la Navidad.

Con mi bendición y afecto,

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

La cinquena edició del Simposi Marià reflexiona sobre el paper de la dona a l'Església

El Simposi Marià que organitza bianualment l'Acadèmia Mariana i l'Institut de Ciències Religioses de Lleida, endarrerit un any en aquesta cinquena edició a causa de la pandèmia, ha estat dedicat a «aprofundir en el paper de la dona en la societat i en l'Església per poder fer alguna aportació en la fase diocesana del Sínodo que el papa Francesc ha convocat a tota l'Església». Es va iniciar amb una sentida pregària dirigida pel bisbe Salvador, seguida d'unes paraules de benvinguda del director de l'Acadèmia Mariana, Dr. Joan Viñas, donant pas a les ponents presentades per Francesca Agustí.

A través de la ponència «Dones i Església», la Dra. Mar Pérez va fer una reflexió inicial sobre la misogínia a Occident. La vicedi-

rectora de l'IREL va continuar revisant la presència de la dona a la Sagrada Escripura, fixant-se en el passatge evangèlic de Marta i Maria (Lc 10,38-42) per deixar clar que «Jesús no critica la diaconia o servei, sinó l'excés d'activitat i obre a la dona l'escolta de la Paraula de Déu». Seguidament es van presentar dues experiències pràctiques. Amb la «Visió femenina centrada en l'atenció a les persones vulnerables», Maria José Rosell, professora de la UdL i secretària general de Càri-

tas, va centrar la seva exposició en els conceptes de cura i vulnerabilitat. Margarida Llop, pedagoga i animadora de comunitat de la parròquia de Montserrat, va explicar la seva experiència particular, entesa com una crida a una vida més compromesa. Als següents enllaços podeu veure la xerrada de la Dra. Mar Pérez i la taula d'experiències: <https://youtu.be/jaHX3-T7XyE> (xerrada Dra. Mar Pérez) i <https://youtu.be/zX8BIA2aA1E> (taula d'experiències).

Santa Maria Magdalena cedeix un local a la Fundació Verge Blanca per fer reforç escolar a adolescents vulnerables

El passat 2 de novembre, la Fundació Verge Blanca i la Parròquia Santa Maria Magdalena van firmar un conveni de cessió d'ús de la Sa-

la Andrea de la Parròquia Santa Maria Magdalena. Aquest conveni té com a objectiu cedir una sala de la parròquia per a realitzar accions de reforç escolar durant el curs 2021-2022 a un grup de joves de primer a quart de l'ESO en situació de vulnerabilitat.

Amb aquest programa es pretén trencar el cercle de la pobresa que es transmet de pares a fills i oferir oportunitats de futur, donant suport i millorant els processos d'aprenentatge i desenvolupant en cada participant les seves competències bàsiques, millorar-ne els hàbits d'estudi i promoure l'autonomia en l'aprenentatge.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

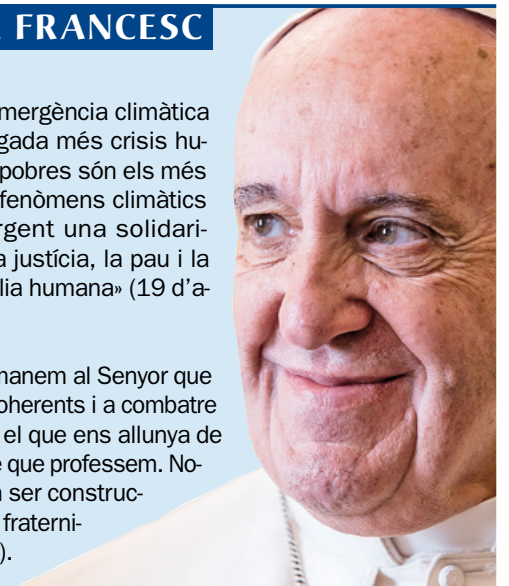

@Pontifex: «No hi ha millor manera de resar que posar-se com Maria en una actitud d'obertura, de cor obert a Déu: "Senyor, el que Tu vulguis, quan Tu vulguis i com Tu vulguis"» (14 d'agost).

@Pontifex: «Déu no ve a deslliurar-nos dels problemes, que sempre sorgeixen, sinó a salvar-nos del veritable problema: la falta d'amor. Aquesta és la causa profunda dels nostres mals personals, socials, internacionals i ambientals. Pensar només en un mateix és el pare de tots els mals» (17 d'agost).

@Pontifex: «L'emergència climàtica genera cada vegada més crisis humanitàries i els pobres són els més vulnerables als fenòmens climàtics extrems. És urgent una solidaritat basada en la justícia, la pau i la unitat de la família humana» (19 d'agost).

@Pontifex: «Demanem al Senyor que ens ajudi a ser coherents i a combatre amb valentia tot el que ens allunya de la veritat i de la fe que professem. Només així podrem ser constructors d'unitat i de fraternitat» (25 d'agost).

Campanya 2021-2022 de Càritas: «Construïm una comunitat que somnia»

Igual que en el famós discurs de 1963 en Martin Luther King Jr. plantejava «Tinc un somni (*I have a dream*)», des de Càritas volem tenir també el nostre somni, i aquest passa per voler construir una comunitat que somnia tenint a l'horitzó les propostes que va fer Jesús de Natzaret i una comunitat que reflexiona sobre com es concreta aquí i ara aquesta proposta que Ell va anomenar el Regne de Déu.

Per treballar aquesta campanya, a la nostra Càritas diocesana volem fer-ho en tres moments del curs.

En un primer moment, ens plantejem **construir una comunitat que somnia i que vetlla, cuida i protegeix la dignitat i els drets humans de tothom**, que es fa càrrec de les seves vides i acompanya els seus processos, que denuncia les situacions quotidianes injustes i treballa per oferir oportunitats i futur. La idea central és que a Càritas, des de tot el que fem, treballem pels drets humans dels participants: dret a l'habitatge, dret al treball, dret a immigrar, dret a l'educació...

El 30 de novembre es llança la campanya amb una taula rodona sobre com construïm somnis quan treballem amb les persones per garantir el seus drets fonamentals.

Ho fem pels volts de la data en què tota la comunitat internacional recorda aquests drets, en el dia en què des del 1948 l'Assemblea General de les Nacions Unides va designar el 10 de desembre com el Dia dels Drets Humans.

En un segon moment, cap al mes d'abril, volem posar l'accent en **construir una comunitat que somnia i vol viure agermanada amb la Crea-**

ció, i que va fent passes per prendre consciència de la importància de cuidar la casa comuna, revisant els seus hàbits de consum i fent gestos senzills per viure amb més harmonia amb si mateixa i amb l'entorn. En aquest moment volem ressaltar el treball que estem fent de sensibilització a través del comerç just, campanyes de consum responsable, etc.

Per treballar-ho ens trobarem amb els voluntaris, professionals i participants per fer diferents tallers, que permetin visualitzar alternatives diferents tals com la banca ètica, la generació d'energia neta, l'agricultura ecològica, el comerç just... Aquests somnis d'una comunitat que vol viure agermanada amb la creació, ens posa en sintonia amb les propostes que el papa Francesc fa a la seva encíclica *Laudato Si'*, sobre la cura de la casa de tots, i que cal concretar amb un seguit d'actuacions que possibilitin combatre la degradació mediambiental i el canvi climàtic.

El tercer moment de la campanya, cap al mes de juny, ens ha de

permetre reflexionar sobre com **construir una comunitat que somnia i que, amb la seva aportació a la societat, construeix i proposa un estil de vida més solidari i inclusiu**, que genera espais de diàleg i trobada entre les persones des de la seva diversitat, que teixeix confiança, amistat i fraternitat, i no vol passar de llarg davant del dolor, la pobresa, la solitud i l'individualisme que hi ha al nostre món.

Per fer-ho, parlarem de l'acollida de Càritas i de com donem resposta a les demandes més importants de les persones que truquen a les portes de les Càritas: la necessitat d'aliments, de vestit, de pagament de serveis bàsics... i ho farem des d'un programa de ràdio amb entrevistes a voluntaris, professionals i participants. En aquesta darrera etapa tenim com a música de fons les propostes del papa Francesc, a la seva encíclica *Fratelli Tutti* on ens anima a construir camins per bastir una fraternitat i una sororitat que no deixi ningú al marge del camí.

REFLEXIONS

«Que Déu t'acompanyi!»

Ara té més de seixanta anys. Fa uns dies m'explicava que cada matí, quan marxava de casa per anar a l'escola, la mare l'acomodava dient-li: «Que Déu t'acompanyi!» i ell se senyava tot afegint: «En el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant». I cap a l'escola. Cada dia, tot succeint-se primària, secundària, batxillerat, els estudis a la universitat i els primers anys de treball professional, fins que deixà la llar familiar al casar-se. Ell ho ha continuat amb els seus fills. Ha esdevingut signe familiar.

Ara la mare ha superat els noranta anys. L'edat i la malaltia li han fet oblidar noms de persones, esdeveniments, records, però sempre que va a veure-la, quan, acabant la visita, el fill li fa el petó de comiat, ella li diu: «Que Déu t'acompanyi!» i somriu. I torna a les seves absències. El fill confessa que en els anys d'adolescència, algunes vegades, sentia una certa incomoditat quan la mare repetia davant els amics: «Que Déu t'acompanyi». És cert que llavors o passats els anys, més d'un amic o amiga li ha expressat que sentien una certa enveja davant la benedicció de la seva mare. «Honra el teu pare d'obra i de paraula obtindràs la seva benedicció» (*Sir 3,8*).

La benedicció dels pares sobre els fills és una acció de gràcies, una lloança a Déu. Alhora, és un reconeixement agraït dels dons de Déu i de l'acció de la seva gràcia i pregària fervent que prepara per rebre'ls. És una pregària confiada per obtenir els dons del Pare de tots. Demanar la benedicció de Déu sobre els fills, és una tradició arrelada en la tradició cristiana de pregària confiada i esperançada. Demanar la benedicció pels fills és, també, un acte del seu lliurament al Pare, compromís d'acompanyament perquè rebin els seus dons i la seva gràcia com a penyora de futur. Els pares beneeixen, invocant el Pare amb el senyal de la creu per demanar-li que aboqui els seus dons sobre els fills. És una acció que dona vida i que té com a font el Pare. Beneeixen perquè, sentint-se beneïts, volen les mateixes benediccions per als seus fills. «Quan una terra beu la pluja que la rega sovint i dona plantes bones als qui la conreen, vol dir que té part en la benedicció de Déu» (*He 6,7*). No ens cansem de demanar que Déu els acompanyi.

Enric Puig Jofra, SJ

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

29. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Is 2,1-5 / Sl 121 / Mt 8,5-11]. Sant Sadurní, Serni o Cerni, bisbe de Tolosa de Llenguadoc i mr.; sant Demetri, mr.; santa Il·luminada, vg.

30. ■ Dimarts [Rm 10,9-18 / Sl 18 / Mt 4,18-22]. Sant Andreu, apòstol, de Betsaida, deixeble del Baptista i germà de Pere; santa Justina, verge i màrtir.

1. ■ Dimecres [Is 25,6-10a / Sl 22 / Mt 15,29-37]. Sant Eloi, bisbe de No-

yon (641-660), patró dels qui treballen els metalls; sants Edmon Campion i Robert Southwell, preveres, i beats Roger Filcock, Robert Middleton i companys, mrs. (jesuïtes); sant Naüm, profeta (s. VII aC); santa Natàlia, mr., esposa de sant Adrià.

2. ■ Dijous [Is 26,1-6 / Sl 117 / Mt 7,21.24-27]. Sant Silvà, bisbe; santa Bibiana, vg. i mr. (s. IV); santa Elisa, vg.; beata Maria Àngela Astorch (1592-1665), vg. caputxina, de Barcelona.

3. ■ Divendres [Is 29,17-24 / Sl 26 / Mt 9,27-31]. Sant Francesc Xavier (1506-1552), prev. jesuïta navarrès, apòstol de l'Índia, patró de les missions i dels turistes; sant Cassià, mr.; sant Sofonies, profeta (s. VII aC).

4. ■ Dissabte [Is 30,19-21.23-26 / Sl 146 / Mt 9,35-10,1.6-8]. Sant Joan Damascè (s. VII-VIII), prev. de la Laura de Sant Sabas i dr. de l'Església; santa Bàrbara, vg. i mr. d'Orient, patrona del ram dels carburants i dels artificiers,

i també dels miners, invocada contra els llamps; sant Bernat, bisbe de Parma, card.; santa Ada, vg.; beat Francesc Gàlvez, prev. franciscà i mr. al Japó, nat a Utiel.

5. ■ Diumenge vinent, II d'Advent (lit. hores: 2a setm.) [Ba 5,1-9 / Sl 125 / Fl 1,4-6.8-11 / Lc 3,1-6]. Sant Dalmau o Dalmai (Dalmacio), bisbe; sant Sabas (s. VI), abat fundador de la Gran Laura, prop de Jerusalem; sant Guerau de Braga, bisbe; santa Crispina, vg.

Diumenge I d'Advent (C)

COMENTARI

«Molt aviat sereu alliberats»

Comencem un nou any litúrgic amb el primer diumenge d'Advent. Preparar-nos per a la primera vinguda de Crist ens ha d'ajudar per a estar a punt per a la segona vinguda. I el que ens diuen les lectures ens ajuden a saber què hem de fer ara i aquí. L'evangeli comença parlant dels signes de la fi dels temps: *Hi haurà prodigis al sol, a la lluna i a les estrelles... l'estelada del cel trontollarà.* Però aquest és el moment de la victòria final de Crist: *Veuran venir el Fill de l'home sobre un núvol, amb poder i amb una gran majestat. Alceu el cap ben alt, perquè molt aviat sereu alliberats.* S'atansa l'hora del gran triomf final. Jesús demana que ens hi preparem: *Estigueu atents. Que l'excés de menja i beure o la preocupació dels negocis no afeixugués el vostre cor... Estigueu alerta pregant en tota ocasió.* Són paraules que ens serveixen per a preparar-nos pel proper naixement de Crist, per a la seva primera vinguda.

La lectura de l'AT ens parla del naixement del fill de David: *Aquells dies, faré néixer a David un plançó bo, que es comportarà en el país amb justícia i bondat.* Aquest plançó és, evidentment, Jesús per al naixement del qual ens preparem en aquest temps d'Advent. Ja ens diu Jeremies que ell serà el salvador del poble: *Aquells dies serà salvat el país de Judà i viurà confiada la ciutat de Jerusalem. I a ell l'anomenaran: El-Senyor-és-el-nostre-bé.* Ens preparem per a rebre aquell que és la vida i la felicitat de tots els homes, el bé suprem que podem desitjar. Si Jesús ens convida a preparar-nos amb la pregària, amb la sobrietat, amb atenció al Senyor, sant Pau a la segona lectura ens recorda: *Que el Senyor faci créixer fins a vessar l'amor que us teniu els uns als altres i a tothom.* I després subratlla: *Ja va rebre l'ensenyament sobre la manera d'agradar a Déu: avanceu encara més i més.* No ens cal buscar coses extraordinàries per a preparar-nos per al Nadal: l'amor a vessar per tothom, manifestat en la sobrietat (per poder ajudar els altres), en la pregària, en la des preocupació de les coses de la terra.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre de Jeremies (Jr 33,14-16)

«Vindran dies, diu l'oracle del Senyor, que compliré aquella promesa que tinc feta a la casa d'Israel i a la de Judà. Aquells dies, aquells temps, faré néixer a David un plançó bo, que es comportarà en el país amb justícia i bondat. Aquells dies serà salvat el país de Judà i viurà confiada la ciutat de Jerusalem. I a ell l'anomenaran: El-Senyor-és-el-nostre-bé.»

▶ Salm responsorial (24)

R. *A vós elevo la meva ànima, Senyor.*

Feu que conegui, Senyor, les vostres rutes, / feu que aprengui els vostres camins. / Encamineu-me en la vostra veritat, instruïu-me, / perquè vós sou el Déu que em salveu. R.

El Senyor, bondadós i recte, / ensenya el bon camí als pecadors. / Encamina els humils per sendes de justícia, / els ensenya el seu camí. R.

Tot l'obrar del Senyor és fruit d'amor fidel / per als qui guarden la seva aliança. / El Senyor es fa conèixer íntimament als seus fidels, / els revela la seva aliança. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (1Te 3,12-4,2)

Germans, que el Senyor faci créixer fins a vessar l'amor que us teniu els uns als altres i a tothom, tal com nosaltres també us estimem. Que ell refermi els vostres cors perquè siguin sants i nets de culpa davant Déu, el nostre Pare, el dia que Jesús, el nostre Senyor, vindrà amb els seus sants. Amén.

I ara, germans, volem fer-vos una exhortació i un prec en Jesús, el Senyor. Vosaltres vaureu rebre el nostre ensenyament sobre la manera de comportar-vos i d'agradar a Déu; ja ho feu, però us demano que avanceu encara més. Ja sabeu els preceptes que us vam donar de part de Jesús, el Senyor.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluç (Lc 21,25-28.34-36)

En aquell temps, deia Jesús als deixebles: «Hi haurà prodigis al sol, a la lluna i a les estrelles. A la terra, les nacions viuran amb l'ai al cor, esverades pels bramuls de la mar embravida. La gent perdrà l'alè de por, pensant en els desastres que sobrevindran arreu del món, perquè fins l'estelada del cel trontollarà. Llavors veuran venir el Fill de l'home sobre un núvol, amb poder i amb una gran majestat. Quan tot això comenci a succeir, alceu el cap ben alt, perquè molt aviat sereu alliberats.

Estigueu atents sobre vosaltres: Que l'excés de menjar i beure o la preocupació dels negocis no afeixugués el vostre cor i us trobéssiu a sobre aquell dia de cop i volta, perquè vindrà, segur com un llaç, per a tothom, sigui on sigui de la terra. Estigueu alerta pregant en tota ocasió i demanant que pugueu sortir-vos-en, de tot això que ha de succeir, i us pugueu mantenir drets davant el Fill de l'home.»

▶ Lectura del libro de Jeremías (Jer 33,14-16)

Ya llegan días —oráculo del Señor— en que cumpliré la promesa que hice a la casa de Israel y a la casa de Judá. En aquellos días y en aquella hora, suscitaré a David un vástago legítimo que hará justicia y derecho en la tierra. En aquellos días se salvará Judá y en Jerusalén vivirán tranquilos, y la llamarán así: «El Señor es nuestra justicia.»

▶ Salmo responsorial (24)

R. *A ti, Señor, levanto mi alma.*

Señor, enséñame tus caminos, / instrúyeme en tus sendas, / haz que camine con lealtad; / enséñame, porque tú eres mi Dios y Salvador. R.

El Señor es bueno y es recto, / y enseña el camino a los pecadores; / hace caminar a los humildes con rectitud, / enseña su camino a los humildes. R.

Las sendas del Señor son misericordia y lealtad, / para los que guardan su alianza y sus mandatos. / El Señor se confía con sus fieles / y les da a conocer su alianza. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Tesalonicenses (1Tes 3,12-4,2)

Hermanos:

Que el Señor os colme y os haga rebosar de amor mutuo y de amor a todos, lo mismo que nosotros os amamos a vosotros; y que afiance así vuestros corazones, de modo que os presentéis ante Dios, nuestro Padre, santos e irreprochables en la venida de nuestro Señor Jesús con todos sus santos.

Por lo demás, hermanos, os rogamos y exhortamos en el Señor para agradar a Dios; pues comportaos así y seguid adelante. Pues ya conocéis las instrucciones que os dimos, en nombre del Señor Jesús.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 21,25-28.34-36)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Habrá signos en el sol y la luna y las estrellas, y en la tierra angustia de las gentes, perplejas por el estruendo del mar y el oleaje, desfalleciendo los hombres por el miedo y la ansiedad ante lo que se le viene encima al mundo, pues las potencias del cielo serán sacudidas. Entonces verán al Hijo del hombre venir en una nube, con gran poder y gloria.

Cuando empiece a suceder esto, levantaos, alzad la cabeza; se acerca vuestra liberación. Tened cuidado de vosotros, no sea que se emboten vuestros corazones con juergas, borracheras y las inquietudes de la vida, y se os eche encima de repente aquel día; porque caerá como un lazo sobre todos los habitantes de la tierra.

Estad, pues, despiertos en todo tiempo, pidiendo que podáis escapar de todo lo que está por suceder y manteneros en pie ante el Hijo del hombre.»